

Конвенция за биологичното разнообразие

Стратегически план

Въведение

В решение VI/26 Конференцията на страните взе предвид заключенията на Сейшелската Работна среща за Стратегическия план и доклада от отворената среща между сесиите за Стратегическия план, Националните доклади и прилагането на Конвенцията за биологичното разнообразие и прие Стратегически план за Конвенцията за биологичното разнообразие.

По-долу е възпроизведен целия текст на Стратегическия план, както е записан в Приложението към Решение VI/26.

СТРАТЕГИЧЕСКИ ПЛАН ЗА КОНВЕНЦИЯТА ЗА БИОЛОГИЧНОТО РАЗНООБРАЗИЕ

1. През 2002 год., 10 години след като Конвенцията за биологичното разнообразие беше открита за подписи, страните членки разработиха този Стратегически план за да направляват бъдещото ѝ прилагане в национален, регионален и световен план.
2. Целта е ефективно да се прекрати загубата на биоразнообразие, така че да се осигури продължаването на употребата му за обща полза, чрез опазването и устойчивото ползване на неговите компоненти и честното и равнопоставено разпределяне на благата, произтичащи от ползването на генетичните ресурси.

А. Проблемът

Биоразнообразието е живата основа за устойчиво развитие

3. Биоразнообразието – изменчивостта в рамките на и между живите организми и системите, обитавани от тях – е основата, върху която е изградена Човешката цивилизация. В допълнение към присъщата му стойност, биоразнообразието осигурява продукти и нематериални блага, които подкрепят устойчивото развитие по много и важни начини, като по този начин допринасят за премахване на бедността. На първо място то поддържа тези функции на екосистемите, които са особено важни за Живота на Земята, като например осигуряването на сладки води, опазване на почвите и устойчивост на климата. На второ място то осигурява продукти като например храна, лекарства и суровини за индустрията. И накрая, биоразнообразието е в сърцето на много културни стойности.

Скоростта на загуба нараства

4. Скоростта на загуба на биоразнообразие нараства с безпрецедентна скорост, заплашвайки самото съществуване на Живота, според съвременните му тълкувания. Поддържането на биоразнообразието е необходимо условие за устойчиво развитие, и като такова представлява едно от най-големите предизвикателства в съвременната епоха.

Трябва да се обърне внимание на заплахите

5. Справянето със заплахите за биоразнообразието изисква незабавни и дългосрочни промени в начините на използване на ресурси и разпределяне на печалбите от тях. Постигането на тези промени, ще изисква широкоспектърни действия сред голям кръг от участници.

Конвенцията е жизнено важен инструмент за постигане на устойчиво развитие

6. Значимостта на проблемите на биоразнообразието беше глобално призната на Конференцията по околна среда и развитие на Обединените нации, състояла се в Рио де Жанейро през 1992 год. и чрез разработването на Конвенцията за биологичното разнообразие. При ратифицирането на Конвенцията, страните членки се обвързаха с предприемането на мерки в национален и международен план, стремящи се към постигането на три цели: опазването на биологичното разнообразие; устойчивото ползване на неговите компоненти; и честното и равнопоставено разпределяне на ползите произтичащи от употребата на генетичните ресурси.

Постижения

7. След приемането на Конвенцията, Конференцията на страните се среща няколко пъти и при всеки случай, чрез решенията си предприемаше стъпки за превръщане на общите препоръки на Конвенцията в практически действия. Този процес насърчи създаването на Национални планове за действие в повече от 100 страни, повиши информираността относно биоразнообразието и доведе до приемането на Протокола за биологичната сигурност от Картахена, крайъгълно споразумение, което осигурява международна регулаторна рамка за безопасното пренасяне, съхранение и използване на каквито и да е модифицирани живи организми, резултат на съвременните биотехнологии.

Предизвикателствата

8. Прилагането на Конвенцията за биологичното разнообразие е възпрепятствано от много пречки, както е описано в приложението към настоящето. Едно основно предизвикателство към Конвенцията се крие в широкообхватността на нейните три цели. Необходимостта от внедряването на природозащитата и устойчивото ползване на биологичните ресурси във всички сектори на националното стопанство, обществото и рамката на създаването на политиката е едно сложно предизвикателство, заложено в сърцето на Конвенцията. Това означава сътрудничество с много различни участници, като например регионални структури и организации. Интегрираното управление на природните ресурси, основано на екосистемния подход, е най-ефективния начин за пропагандиране на тази цел на Конвенцията.
9. Обхватът на Конвенцията означава, че осигуряването на ресурси от развитите страни членки за изпълнението на Конвенцията е от критично и жизнено значение.
10. Стратегическият план може да популяризира широкообхватни действия като предизвиква съсредоточаването на действия около съгласувани цели и общи задачи.

Б. Мисия

11. Страните членки се обвързват с по-ефективното и последователно приложение на трите цели на Конвенцията, за постигането на значително забавяне на сегашната скорост на загуба на биоразнообразие в световен, регионален и национален план през 2010 год., като принос към намаляването на бедността и за благото на Живота на Земята.

В. Стратегически цели и задачи

Цел 1: Конвенцията изпълнява водещата си роля във връзка със световните проблеми на биоразнообразието.

- 1.1 Конвенцията определя световния дневен ред по отношение на биоразнообразието.

1.2 Конвенцията насърчава сътрудничеството между всички международни инструменти и процеси свързани с проблема, за да подобри съответствието на ниво политики.

1.3 Други международни процеси подкрепят активно прилагането на Конвенцията по начин, отговарящ на съответните им рамкови документи.

1.4 Широко се прилага Протоколът от Картахена за биологичната сигурност.

1.5 Съображения, свързани с биоразнообразието са интегрирани в съответните секторни или междусекторни планове, програми и политика на регионално и глобално ниво.

1.6 Страните членки си сътрудничат в прилагането на Конвенцията на регионално и под-регионално ниво.

Цел 2: Страните членки са подобрили финансовия, човешкия, научния, техническия и технологичния потенциал за изпълнението на Конвенцията.

2.1 Всички страни членки имат необходимия потенциал за приложение на приоритетните действия от националните стратегии и планове за действие за биоразнообразието.

2.2 Развиващите се страни членки, в частност най-слабо развитите и малките островни развиващи се страни сред тях, както и другите страни членки с икономики в преход имат достатъчни налични ресурси за изпълнение на трите цели на Конвенцията.

2.3 Развиващите се страни членки, в частност най-слабо развитите и малките островни развиващи се страни сред тях, както и другите страни членки с икономики в преход, са увеличили наличните си ресурси и технологии за изпълнение на Протокола от Картахена за биологичната сигурност.

2.4 Всички страни членки имат нужния капацитет за прилагане на Протокола от Картахена за биологичната сигурност.

2.5 Техническото и научното сътрудничество дават съществен принос към изграждането на капацитета.

Цел 3: Националните стратегии и планове за действие за биоразнообразието и интегрирането на проблематиката на биоразнообразието в съответните сектори служат като ефективна рамка за приложението на целите на Конвенцията.

3.1 Всяка страна членка има създадени ефективни национални стратегии, планове и програми за осигуряване на национална рамка за изпълнение на трите цели на Конвенцията и за установяване на ясни национални приоритети.

3.2 Всяка страна членка на Протокола от Картахена за биологичната сигурност има развита регулаторна рамка и работи за прилагане на Протокола.

3.3 Съображенията, свързани с биоразнообразието са интегрирани в съответните секторни или междусекторни планове, програми и политика.

3.4 Приоритетите на националните стратегии и планове за действие за биоразнообразието се прилагат активно, като начин за постигане на прилагане на Конвенцията на национално ниво и като значим принос към световната програма за биоразнообразието.

Цел 4: Съществува по-добро разбиране за важността на биоразнообразието и на Конвенцията и това е довело до по-широка ангажираност сред обществото при приложението.

4.1 Всички страни членки прилагат стратегии за връзки с обществеността, образование и информираност на обществото и насърчават обществено участие в подкрепа на Конвенцията.

4.2 Всяка страна членка на Протокола от Картахена за биологичната сигурност пропагандира и улеснява обществената информираност, образование и участие в подкрепа на Протокола.

4.3 Туземните и местните общности са ефективно въввлечени в приложението и в процесите на Конвенцията, на национално, регионално и международно ниво.

4.4 Ключовите участници и заинтересовани страни, включващи частния сектор са ангажирани в партньорство за изпълнение на Конвенцията и интегрират проблематиката на биоразнообразието в съответните си секторни и междусекторни планове, програми и политики.

Д. Преглед

12. Стратегическият план ще се прилага чрез програмите за работа на Конвенцията за биологичното разнообразие, приложение на национални стратегии и планове за действие за биоразнообразието и други национални, регионални и международни дейности.
13. Трябва да се създадат по-добри методи за да се оценява обективно напредъка в прилагането на Конвенцията и Стратегическия план.

Приложение

ПРЕЧКИ ПРЕД ПРИЛАГАНЕТО НА КОНВЕНЦИЯТА ЗА БИОЛОГИЧНОТО РАЗНООБРАЗИЕ

1. Политически пречки / пречки от обществен характер
 - a. Липса на политическа воля и подкрепа за прилагане на Конвенцията за биологичното разнообразие
 - b. Ограничено обществено участие и въвличане на заинтересованите страни
 - c. Липса на насочване и интегриране на проблемите на биоразнообразието в други сектори, включващи използване на средства, като например оценки на въздействието върху околната среда
 - d. Политическа нестабилност
 - e. Липса на предотвратяващи и активни мерки, предизвикваща реагираща политика.
2. Пречки от институционален и технически характер и такива свързани с капацитета
 - a. Недостатъчен капацитет за действие, причинен от слабостта на институциите
 - b. Липса на човешки ресурси
 - c. Липса на пренос на технологии и експертиза

- d. Загуба на традиционното познание
 - e. Липса на достатъчен капацитет за научни изследвания в подкрепа всички цели
3. Липса на достъпно познание/ информация
- a. Загубата на биоразнообразие, както и съответните стоки и услуги, осигурени от него не са добре разбрани и документирани
 - b. Съществуващото научно и традиционно познание не се използват напълно
 - c. Разпространението на информация на международно и национално ниво не е ефикасно
 - d. Липса на образование, възпитание и информираност на обществеността на всички нива
4. Икономическа политика и финансови ресурси
- a. Липса на финансов и човешки ресурс
 - b. Раздробяване на финансирането чрез GEF
 - c. Липса на мерки за икономическо стимулиране
 - d. Липса на подялба на ползите
5. Съдействие/ сътрудничество
- a. Липса на съвместно действие на национално и международно ниво
 - b. Липса на хоризонтално сътрудничество сред заинтересованите страни
 - c. Липса на ефективно партньорство
 - d. Липса на ангажираност на научната общност
6. Законови/ юридически пречки
- a. Липса на подходяща политика и закони
7. Социално икономически фактори
- a. Бедност
 - b. Демографски взрив
 - c. Неустойчиви модели на консумация (изразходване) и производство
 - d. Липса на капацитет на местните общности
8. Естествени явления и промени на околната среда
- a. Промяна на климата
 - b. Природни бедствия